

ÅBENBARING AF DEN ÅNDELIGE VEJ

*Visdom for Sandhedssøgende
ved Morgengryet til en ny Æra*

Overleveret af
Store Sjæle, der vejleder menneskeheden

ÅBENBARING AF DEN ÅNDELIGE VEJ

Visdom for Sandhedssøgende
ved Morgengryet til en ny Æra

*Overleveret af
Store Sjæle, der vejleder menneskeheden*

Indledning

Formålet med dette hæfte er at gøre opmærksom på visse realiteter, som har været esoteriske eller skjulte indtil nu. Forfatternes hensigt er i et enkelt sprog at formidle konturerne af den rejse, der bringer mennesker i kontakt med medlemmer af det åndelige rige. I den nye æra vil forholdet mellem medlemmer af disse to riger føde en ny verden på et højere plan i Jordens liv.

Studerende over hele verden lærer almindeligvis, at jordens fysiske verden består af 4 riger: mineral, plante, dyr og menneske. I virkeligheden findes der endnu et rige på et plan, som er usynligt og som ikke er kendt, før sjælen - menneskets højere selv - vågner. Forfatterne til denne lille bog tilhører det 5. rige i naturen - det åndelige rige eller sjælenes rige, der ofte opfattes som "Himmeriget", hvor Lysets Hierarki bor.

Det, der er vigtigt at vide om medlemmer af dette højere rige, er, at de engang var mennesker, og at de derfor kender os indgående. Da de er gået forud for os i Jordens evolution, er de godt forberedt på at lede os på rejsen ind i det næste stadie af vores egen evolution. Teksten, der følger, er en guide til opstigningsrejsen.

november 2023

Indhold

Prolog	
I. Opløsning af den ydre Maske	1
II. Udfoldelsen af den menneskelige Art	4
III. Et radikalt Skift i Bevidsthed	7
IV. Søgen efter Sandhed	9
V. Renselsens Ild	13
VI. Metamorfose	17
VII. Døråbning til et højere Rige	21
VIII. Guddommelig Kærlighed	27
IX. Guddommelig Lov	31
X. Tid til Åbenbaring af Mysterier	35

Prolog

Dette lille hæfte er et forsøg på at afsløre den sande betydning af den åndelige vej i den enkelte søgende persons liv i forbindelse med Jordens skift til en højere dimension. Det er ikke en præcis forklaring af vejens stadier, men en præsentation af disse stadier inden for den menneskelige evolution, fra tidspunktet for sjælens opvågning til det punkt, hvor man træder ind i det næste rige i vores planets liv - det åndelige rige eller sjælens rige. Den indeholder ikke specifikke metoder til åndelig vækst, som kan findes i en bred vifte af læresætninger, men formidler vigtigheden af denne vækst for menneskehedens fremtid og vores planetariske liv. Den tilbyder en ramme til at forstå realiteterne på opstigningsvejen på et tidspunkt, hvor Jordens livsstrøm er ved at stige op til et mere lys- og kærlighedsfyldt eksistensplan.

I. Opløsning af den ydre Maske

I hele menneskehedens historie op til i dag har der aldrig været en kortfattet og tilgængelig beskrivelse af den åndelige vej, der fører fra det menneskelige rige ind i det næste rige af jordens liv. Der har aldrig været et behov for det før nu, hvor menneskeheden har været helt opslugt af kampene på det materielle plan. Det har krævet en voldsom forandring i Jordens liv, før mange sjæle er begyndt at vågne op fra materiens illusoriske sfære og søge en højere vej.

Vi, der skriver dette hæfte, er for længst brudt igennem den sky af illusion, der dækker menneskelivet på Jordens tætteste plan. Vi er i stand til at tale til jer om vejen tilbage til Ånden ud fra vores individuelle og kollektive erfaringer, og tiden er inde til at gøre det. Den nuværende bølge af åndelig opvågning spreder sig til de fjerneste hjørner af vores planet, og mange sjæle higer nu efter at kende sandheden.

Lad os begynde med at introducere de store linjer i dette skrift. Vores hensigt er todelt: At præsentere konturerne af den spirituelle vej i et sprog, som enhver søgende sjæl vil være i stand til at forstå; og at lette byrden for dem der er begyndt at gå denne vej. Vores mål er at forklare nogle af de mysterier, der ligger i hjertet af den spirituelle rejse, og som har måttet forblive tilslørede indtil nu, fordi meget få mennesker har været parate til at høre om dem eller konfrontere deres virkelighed med det.

Det første princip i den spirituelle virkelighed er, at den menneskelige personlighed - et væsen indhyllet i en fysisk form, med sind og følelser - er en maske for det sande selv. Det var en evolutionær nødvendighed at opretholde illusionen om denne maske over et stort tidsrum, indtil mennesket udviklede evnen til at rejse sig ud af sin identifikation med formen og opdage det højere aspekt af Selvet.

For kort at beskrive den menneskelige evolutionsproces vil vi bruge den velprøvede metafor om en sommerfugls livscyklus. Det blændende væsen

med vinger begynder normalt sin eksistens som et jordbundet insekt - en larve, der nogle gange forveksles med en orm, og som ofte knuses under vægten af større væsener. Når naturen signalerer, at det er tid til forandring, klatrer larven op på en plante eller et træ for at skabe en puppe. Sikkert indkapslet højt over jorden begynder forvandlingen. Puppen væver sig en ny dragt til det væsen, den er ved at blive. Til sidst, når de nye egenskaber er veludviklede, og det rette øjeblik er kommet, bryder det vingede væsen ud af sin hærdede skal i al sin pragt og flyver af sted for at sprede pollen, der giver næring til utallige liv i planteriget.

Den spirituelle vej spejler til en vis grad disse tre faser i en sommerfugls liv. Det begynder med et menneske, der lever "på jorden", opslugt af materiens verden. Når materien bliver uudholdelig byrdefuld og mister sin mening og betydning, søger individet mod højere luftlag. Denne søgen sætter gang i den rejse, der finder sted over og hinsides det materielle plan. Under transformationsprocessen, "puppestadiet", absorberes lyset, og stoffet alkymiseres, indtil dets udstråling er kraftig nok til, at sjælen kan bryde fri af personaens skal og blive en kilde til lys, der kan nære andre i menneskeriget.

Transformationen af den menneskelige bevidsthed begyndte i mindre målestok i det forrige århundrede, da kosmiske kræfter skabte betingelser for, at mere lys kunne gennemtrænge livet på planeten. Nye belæringer om den spirituelle vej blev givet under overskriften Ageless Wisdom - ældgammel visdom opdateret som forberedelse til dette betydningsfulde vendepunkt i evolutionen. Frøene til en ny bevidsthed blev plantet i menneskesindet gennem belæringer fra oplyste væsener, der havde transcenderet det menneskelige rige. På samme tid blev menneskesjælen vækket af indkommende astrologiske og kosmiske strømme.

For at forstå alt det, vi ønsker at dele med jer, må I være i stand til at forstå, at usynlige evolutionære kræfter i øjeblikket er ved at omforme konturerne af livet på Jorden. Selvom disse kræfter forbliver usynlige for jer, mærkes deres virkninger af alle levende væsener på denne planet. Målet er at hæve Jordens

livsstrøm til en højere vibrationsfrekvens og øge bevidstheden i de livsriger, der omfatter vores Jord.

Evolutionære forandringer sker over enorme tidsrum. Dyrebare mineraler i jordskorpen, hvoraf de mest værdifulde er diamanter, der findes hundredvis af kilometer under jordens overflade, og som blev dannet for milliarder af år siden. Forskere har opdaget, at den menneskelige art udviklede sig fra sin oprindelse blandt primater over millioner af år. Denne udvikling er blevet sporet langs et spektrum af former, dog med fokus på størrelsen af den menneskelige hjerne - fra lille og simpel til stadig større og mere kompleks. Det er der, den konventionelle videnskabelige viden om menneskets evolution ligger på nuværende tidspunkt.

Siden slutningen af 1900-tallet har højere væsener - i det bevidsthedsområde, der transcenderer mennesket, ligesom menneskets bevidsthed transcenderer dyrenes - bestræbt sig på at kommunikere det væsentlige faktum, at bevidsthedens evolution ligger til grund for og vitaliserer formernes evolution. Den gradvise udfoldelse af bevidsthed gennem de fem riger, der udgør livet på Jorden - mineral, plante, dyr, menneske og ånd – er det, der har drevet formernes evolution siden vores arts fødsel. Efterhånden som bevidstheden fortsætter med at udfolde sig i den nye æra, vil de ydre livsformer også gøre det.

Indtil nu har der været en enorm kløft mellem den menneskelige og den åndelige bevidsthed. Men den næste fase i Jordens udvikling afhænger af, at denne kløft lukkes. Mens mennesker og dyr kan relatere til hinanden gennem aspekter af deres fysiske former, så kræver det udvikling af evner, der er mere subtile end den fysiske hjerne, for at mennesker kan relatere til dem, der bor i det åndelige rige. Det er den højere dimension af det menneskelige selv, sjælen, der er bestemt til at udfylde hullet mellem 4. og 5. rige, efterhånden som Jordens evolution fortsætter.

II. Udfoldelsen af den menneskelige Art

For millioner af år siden, længe før den tid, hvorfra moderne videnskab sporer de første menneskelige fodspor, trådte et højere potentiale ind i den dyreform, der udviklede sig til den nuværende menneskeform. Det er blevet afsløret gennem Ageless Wisdom-læren, at en gnist af guddommeligt sind blev implanteret i hjernen på aberne, de mest udviklede dyr på den tid, og gav fødsel til det, der blev den menneskelige art. Store cyklusser af evolution gik, før denne gnist af guddommelighed blev registreret i menneskesindet som en højere dimension af selvet - det sande Selv, som er den reinkarnerende Sjæl.

Først for nylig, æoner efter implanteringen af dette frø af højere bevidsthed, er det guddommeligt-menneskelige potentiale begyndt at dukke op i mere end nogle få individer. I de epoker der er gået siden fødslen af det 4. rige har det spirende frø frembragt endnu et lag af bevidsthed i mennesket, og så endnu et, og endnu et. For hvert større bevidsthedsfremskridt gennemgik den udviklende art en metamorfose og efterlod fysiske beviser på et bredt spektrum af menneskelige former med hjerner af voksende størrelse og kompleksitet, som biologer og genetikere identificerede som forløbere for hjernen hos nutidens kvinder og mænd.

Indtil nu har forskere betragtet den menneskelige hjernes skiftende størrelse og kompleksitet som de vigtigste markører for artens evolution. Men hjernestørrelse, som er blevet sidestillet med intelligens, adskiller sig markant fra bevidsthed. Bevidsthed er sjælens substans, som bruger hjernen og sindet til at blive bevidst om sig selv. Sjælen er et bevidsthedsorgan i udvikling, som lærer at opfatte eksistensen af et område af Jordens liv, som er usynligt for de fysiske sanser og uerkendeligt for det konkrete sind. Fremkomsten af sjælsbevidsthed i denne tidsalder afspejler en modning af det guddommelige sinds frø, frugten af lange faser af evolution i den tætte forms rige.

Det, vi nu vil sige, vil måske vække vantro hos nogle læsere, men vi beder jer om at være åbne over for at overveje følgende kendsgerninger, som vedrører den kommende fase af udfoldelse. Som det fremgår af Den Ældgamle Visdom, var de første menneskelige former sammensat af æterisk substans og tog form på et plan på Jorden, der er kendt som det fysiske-æteriske plan. Det var i denne mere subtile sfære, at de primitive kroppe først blev udviklet.

Forestil dig en dal, der synker ned under to høje plateauer som en U-formet kurve. Plateauerne repræsenterer det fysiske-æteriske plan. I løbet af sin lange evolution steg menneskearten ned fra dette subtile område til dalen - den fysiske tætheds verden - for at udvikle fysiske, emotionelle og konkrete mentale legemer. Væksten og koordineringen af disse tre legemer gav anledning til dannelsen af personligheden, sjælens instrument i den ydre verden og dens maske, indtil lyset bryder igennem.

I løbet af livstider med nedsænkning i tæt stof blev personlighedens tredobbelte form integreret, hvilket har givet anledning til den følelse af individualitet, der kendetegner den nuværende æra. Dette var en afgørende fase i artens udvikling, da det gav mulighed for udvikling af autonomi og fri vilje. Men dette bevidsthedsniveau har nu nået sine grænser og vendt sig mod sig selv. Farerne ved den overudviklede følelse af individualitet er tydelige over hele verden.

Og alligevel har den ødelæggelse, som uhæmmet individualisme har forårsaget i en del af menneskeheden, tjent til at vække den guddommelige gnist i andre. Den vågnende menneskehed er trådt ind i evolutionens opadgående bue og er begyndt at betræde den vej, hvor sjælen kommer i kontakt med sin guddommelige oprindelse og med tiden vender tilbage til Åndens rige. Gennem stadige bevidsthedsudvidelser fører denne vej til en tilpasning til Sjælens Rige, vogtere af den guddommelige plan og lærere for menneskeheden. Den guddommelige plan for Vandbærerens tidsalder forudsiger en blanding af energier fra det 4. og 5. rige mod skabelsen af et "Himmerige på Jorden".

For at vurdere omfanget af denne opadgående drejning i evolutionens bue er det vigtigt at forstå, hvad der gik forud. For at nå frem til dette punkt måtte menneskesjælen vågne op fra ubarmhjertige runder af smerte og lidelse, der var født af illusionen om adskillelse, baseret på individuelle formers fremtræden. For at kunne overskride begrænsningerne i den nuværende bevidsthedstilstand og indse, at alle liv er uadskillelige, var det et evolutionært krav først at udvikle en fuld følelse af individuel identitet - en koordineret fysisk krop, en udtryksfuld følelsesmæssig krop og et udviklet sind - et sind, der udviklede sig fra en primitiv tilstand til en evne, der kunne trænge lysår frem i stjernernes og galaksernes fødsel og død.

Nu, på dette kritiske tidspunkt i planetens evolution, er det højtudviklede menneskelige sind i stand til at blive sjælens søgelys. Mennesker over hele kloden er ved at vågne op til den materielle verdens grænser og søger mere. Der breder sig en bevidsthed om, at den verden, der er skabt ud fra det separative, individualiserede stadie i personlighedens udvikling, er ved at kollapse. Det er blevet en nødvendighed for menneskeheden at overskride den ydre personligheds virkelighed og træde ind i sjælens virkelighed.

En udløsende faktor for sjælens opvågning er mæthed i forhold til den materielle verden. Et hastigt stigende antal mennesker når frem til denne tilstand. Skinnende, nye, dyre materielle ting har mistet deres glans for denne del af menneskeheden, især i lyset af den miljøødelæggelse, der følger med produktionen af disse ting. Over hele verden er der en voksende erkendelse af, at det ikke er en meningsfuld tilværelse at knokle hele livet for at købe materielle genstande.

Samtidig øger den voksende bølge af klimakatastrofer bevidstheden om livets forgængelighed. Disse og mange andre faktorer har udløst en stadig større søgen efter mening og formål. Menneskesjæle bliver tilskyndet til at stige op ad evolutionens opadgående bue til det næste plateau på det æteriske-fysiske plan, hvor en ny verden af lys vil fremme den menneskelige sjæls blomstring.

III. Et radikalt Skift i Bevidsthed

For sjælen er det, der udgør et meningsfuldt liv, helt forskelligt fra det, der giver mening til den ydre persona, dens maske. For sidstnævnte, der lever i illusionen om adskillelse, opstår meningen gennem forøgelsen af det individuelle selv. Det kan ske gennem individuelle præstationer i verden, der giver status og prestige, gennem akkumulering af rigdom og magt eller gennem familiemedlemmers præstationer. For sjælen kommer meningen gennem oplevelsen af essentiel enhed med menneskeheden og alt liv på jorden, opfattet gennem en mere subtil linse på et bevidsthedsniveau hinsides det materielle plan. Formålet findes i at bidrage til det kollektive gode og give udtryk for den grundlæggende enhed i alle liv.

Det er en evolutionslov, at bevidsthed går forud for og skaber form. Den fysiske videnskab har vist, at efterhånden som den menneskelige hjerne har udviklet sig fra neandertalerstadiet til i dag, er den menneskelige form blevet stadig mere raffineret. Akkumuleret læring gennem erfaring på det fysiske plan har bidraget til at øge hjernens størrelse, funktionalitet og kompleksitet. På hvert stadie af bevidsthedudviklingen blev formen mere og mere oprejst og adskilt fra dyreformens.

Det oprejste menneske blev til sidst i stand til at høre guddommens indre stemme, som begynder som samvittighed - en simpel bevidsthed om rigtigt og forkert. Men som historien til overflod har demonstreret, er denne indre stemme kun sjældent blevet anerkendt. I den metaforiske historie om Adam og Eva var det menneskets ulydighed mod Guds vilje, der forårsagede bruddet med det guddommelige, som opvågnende sjæle, der betræder vejen, er i færd med at reparere.

Den sjæl, der er i stand til at høre den subtile stemme, drages mod at tilpasse sig det udviklende formål i Guds sind. At følge den indre vejledning er det, der gør det muligt for den menneskelige bevidsthed at rejse sig fra materiens

tætteste rige til sjælens plan, hvor den gradvise udfoldelse af den guddommelige gnist finder sted. Hvis du kan fatte denne idé, vil ødelæggelsen af Jordens tætte fysiske verden blive set i et nyt lys. Det, der ødelægges, er beboeligheden i en dimension af livet, hvor menneskeheden udviklede sig til sin nuværende bevidsthedstilstand og form. Ved at ødelægge Jordens evne til at opretholde fysisk liv afslører egoismens globale kræfter grænserne for deres magt, samtidig med at de åbner en dør til åbenbaringen af en livssfære, der transcenderer det fysiske.

Det planetariske skift, som generationer af søgende mennesker har forudset, er tæt forbundet med et radikalt skift i bevidstheden - fra det almindelige menneskelige selv, personligheden, der er fastlåst i den materielle verden, til sjælen - det åndelige væsen, der først vågner i hjertet. Dette væsen erkender gradvist sig selv som en del af vores planetariske liv med en væsentlig rolle at spille for at fremme dets udvikling. I den nye æra, på et mere subtilt plan af vores jord, vil mennesker fjerne masken og afsløre deres sande identitet og blive medskabere af en helt ny verden.

IV. Søgen efter Sandhed

Efterhånden som Vandbærerens tidsalder udfolder sig, vil individer, der er på linje med evolutionens drivkraft, i stigende grad træde ind på den spirituelle vej. På nuværende tidspunkt er det almindeligt, at denne vej begynder, når en person sætter spørgsmålstegn ved legitimiteten af sociale og politiske institutioner gennem en voksende følsomhed over for de uretfærdigheder, der plager menneskeheden. Det bliver tydeligt, at samfund af alle politiske retninger er designet til at tjene interesserne for dem i toppen, mens de under må krybe for krummer. Den vågnende sjæl indser, at der må være mere i livet end det, der møder øjet, og bliver ansporet til at opdage, hvad der ligger bag den ydre fremtoning.

Søgen efter sandheden begynder som regel i ensomhed. Der er sjældne tilfælde, hvor to sjæle, der har været tæt forbundet, kan guide hinanden til spirituelle lærere eller centre. Men det vigtigste kendetegn ved den første fase af vejen - den første indvielse i en større virkelighed - er individets mod til at bryde fri af grænserne for, hvad de har lært at tro er den eneste sandhed eller den eneste måde at leve livet på. Det kræver stor indre styrke at vende ryggen til grundlaget for sit tidlige liv - familiens værdier, religiøse traditioner, lærdom fra skoler og universiteter - og begive sig ud for at opdage en dybere, højere, større virkelighed.

Med sjældne undtagelser er det et ensomt foretagende. Man forlader de mennesker og institutioner, der har udgjort den sociale struktur i livet, og begiver sig ud på en søgen med ukendt mål. Udsigten kan være fyldt med positiv forventning, men bærer også usikkerhedens angst. Dette skridt ud i det ukendte afspejler, at det sande jeg vækkes til live, og at det bevæges til at kaste det af sig, som har mistet mening i livet, ligesom en slange kaster sit gamle skind.

Vejen begynder for alvor, når man er i stand til at høre sjælens spæde indre stemme, som tilskynder den søgende til at gå videre. For at gøre det muligt,

må de ydre stemmer forstumme i perioder. Men paradoksalt nok er søgerens liv i denne tidlige fase ofte fyldt med ydre stimulation: bøger og lærere, klasser og programmer, rejser og pilgrimsrejser til hellige steder. Man bevæger sig fra søjle til søjle, søger efter lys, tror for en tid, at man har fundet en pålidelig kilde, blot for at opdage, at der mangler noget. "Neti, Neti," er det hinduistiske udtryk for denne fase af vandringen: "Ikke dette, ikke hint."

Et højere formål med disse utallige erfaringer er at skærpe skelneevnen, en vital evne til at betræde vejen. Efterhånden som det skrider frem, vil der ikke være nogen ydre strukturer, der kan definere eller give mening til livet. Sådanne vejvisere vil i stigende grad afhænge af at polere det indre lys. Evnen til at skelne sandheden skærpes under de vandringer, der karakteriserer denne indledende fase af rejsen. Med tiden lærer man at se gennem det højere selvs øjne og at skelne det virkelige fra det uvirkelige, det sande fra det falske.

Det er et gammelt aksiom, at hjertet ved, hvad der er sandt. Grundlaget for dette aksiom er, at hjertet vibrerer i resonans med en strøm af energi, der er umærkelig for de fem fysiske sanser. Denne energi - kaldet ånd, Gud, guddommelighed eller hellighed - fornemmes først i hjertechakraet i det subtile legeme, det æteriske legeme, der ligger i og omkring den tætte fysiske form. Ved hjælp af vibrationsfrekvensen filtrerer det æteriske hjertecenter det falske fra og baner vej for sandhedens lys, så det kan trænge ind i bevidstheden.

Når den spirituelle rejse begynder, modtages signaler fra hjertecentret på enkle måder. Man har en fornemmelse af, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, hvad der er sandt, og hvad der er falsk. Men sind og følelser tilslører ofte hjertets viden. Det tager mange års åndelig praksis at mindske indflydelsen fra fastgroede tankemønstre og følelsesmæssige reaktionsmønstre, før man tydeligt kan høre og følge hjertets vejledning, som med tiden bliver gennemsyret af sjælens lys.

Åndelig praksis som meditation og kontemplation bliver afgørende i denne fase. De tjener til at stilne sindet og følelserne, så Åndens lys kan trænge ind

i bevidstheden. Meditationsdisciplinen er blevet brugt til en række formål i det moderne liv, herunder afslapning og fysisk helbredelse. Men kernen i denne ældgamle praksis er en metode hvor programmeringen af det lavere selv - den persona, der tidligere har været i centrum af livet – erstattes af det højere selv.

Den søgende, der mener det seriøst med at betræde opstigningens vej, vil opdage, at det er bydende nødvendigt at mestre en metode til at bringe sindet til ro og tillade sjælens stemme at blive hørt. Så længe de ydre stemmer er de mest højlydte, vil de overdøve det, der begynder som "den stille lille stemme indeni". Målet med spirituel praksis på dette stadie er at øge lydstyrken af den indre stemme og med tiden gøre status over nytten af dens vejledning.

En af faldgruberne for tidlige aspiranter er at antage, at alt, hvad der registreres som kommende fra den indre stemme, er nøjagtigt og pålideligt. Denne antagelse fører til mange forkerte afstikkere undervejs. Og alligevel kan man lære meget gennem afvigelser fra den lige og smalle vej. Afvigelserne lærer sjælen, hvad den skal vide for at komme videre på rejsen. Ethvert fald ned i mørkets afgrund kan blive en mulighed for at hente visdomsstråler, der er født af erfaring; ethvert fald kan give anledning til at afbalancere den karmiske hovedbog og tillade større fred at komme ind i ens liv.

På dette stadie af vejen bevæger aspiranten sig fra en bevidsthedstilstand, der er begrænset af ydre discipliner - regler, forskrifter, love, sociale standarder og adfærdsnormer - og ind i en fase af livet, hvor fremskridt afhænger af, om man kan tøjle det mindre selv, som man er ved at vokse fra, ved at udvikle indre discipliner. Med tiden og erfaringen, når personligheden frigør sig fra fortiden og opdager et højere niveau, bliver Selvet dens ledestjerne.

På dette tidspunkt af rejsen er det umuligt at forudse, hvor vejen fører hen. Søgerens hovedmål er at opdage en kilde til lys, som vil oplyse årsagerne til lidelse og forræderier i menneskelivet. Søgen udspringer af et tvingende behov for at lindre smerten i et liv og en verden, der ikke længere giver

mening. Det er først senere, meget senere, at vejens sande mål bliver erkendt.

Den smerte, der driver en menneske til at søge større lys, kan have mange forskellige årsager, lige fra tabet af en elsket til tabet af et godt helbred og tabet af idealer. Mange af dem, der sætter sig for at opdage de dybere årsager til lidelse, har tilbragt år som glødende idealister - aktivister og humanister, der er kaldet til at skabe en bedre verden. Deres hjerter er blevet åbnet for sammenhængen mellem alle liv, og deres følsomhed over for lidelse har drevet dem til at engagere sig i at lindre denne lidelse. Til sidst opdager de dog, at personlighedens begrænsninger mindsker eller forpurrer udsigterne til at nå målet. Den politik, der dominerer alle facetter af personlighedens liv - fra familier til store institutioner - vil uundgåeligt forpurre de mest ædle og ophøjede mål. Desillusionering bliver en stærk drivkraft til at søge efter en højere sandhed.

Gaven ved denne fase af rejsen er, at den smerte, der driver en til at bryde fri af tidligere begrænsninger, også blødgør hjertet, hvor de første dugdråber af højere bevidsthed sætter sig. At lide af et knust hjerte er menneskets universelle lidelse. Det, der har virket som en pålidelig støtte - det være sig en person, et sted eller en omstændighed - eller det, man desperat håbede på, men som ikke blev til noget, skaber en ødelæggende følelse af tab, der føles som en flænge i ens væren. En indre søjle kollapser og skaber frygt for, at hele huset er ved at falde sammen. Det, man ikke ved på det tidspunkt, er, at tabet af denne indre søjle, som er skabt af andre mennesker eller ydre forhold, giver plads til at genopbygge huset indefra med finere materialer. De oprindelige byggematerialers grovhed forfines ved at gå igennem kriser, der bliver til livets rensende ild.

V. Renselsens Ild

På vejen til at blive en "pilgrim til det hellige land" er der konstante omveje. I de tidlige stadier af opvågning er der masser af distraktioner. Den søgende vandrer hid og did og smager på et væld af religiøse og spirituelle oplevelser. Tilfredsstillelse søges, men findes sjældent i længere tid, da de kvaliteter, der i sidste ende vil give sjælen tilfredsstillelse, endnu ikke er inden for rækkevidde.

Regelmæssige fysiske øvelser som yoga eller Tai Chi anses nogle gange for at være spirituelle veje. De er nyttige discipliner for krop og sind, men når de bliver mål i sig selv, udgør de ikke det, vi kalder den spirituelle vej - en vej til selvtransformation. Som veje til healing og selvdisciplin kan sådanne praksisser være yderst fordelagtige for fremkomsten af det højere selv, da det at mestre dem giver en følelse af selvstændiggørelse, der kan understøtte det psykiske grundlag for rejsen. Men de er ikke én og samme ting.

Den periode, der følger efter opvågningen til en højere virkelighed, er en tid med alvorlige prøver for at afgøre, om aspiranten er klar til at fortsætte på rejsen, for kravene vil intensiveres herfra. Den svage søgende kan modsætte sig at opgive det materielle livs bekvemmeligheder, finde disciplinerne for krævende eller blive lokket ind i en attraktiv position i verden. Af utallige årsager kan de mangle viljen til at fortsætte.

Uanset hvad årsagen er, så forsinker det kun det uundgåelige. Når sjælen først er blevet vækket, vil den ikke blive tilfredsstillet, før den får næring fra Livets Kilde. Når personligheden først har mødt den indre gnist af guddommelighed, kan den ikke vende tilbage til en tilstand af uvidenhed. Opvågning er som et lille lejrball, der enten kan brænde ud af sig selv på grund af mangel på brændstof eller kan næres ved at tilføje små grene og kviste, indtil det bliver en rasende ild, der oplyser vejen forude. Hvis den lille ild får lov til at dø ud i ét liv, vil den blive tændt igen i det næste.

Når først gnisten fra det guddommelige sind er blevet genkendt af den inkarnerede sjæl, vil den aldrig helt forsvinde ud af syne. Etablerede livsmønstre kan afbryde den tidlige aspirants gode intentioner og midlertidigt udviske flygtige dybe indtryk af noget større. Det materielle livs ydre betingelser kan genskabe sig selv for en tid, men et dybt ubehag ved sociale værdier og normer vil i sidste ende drive den, der er vågnet, tilbage til opstigningens vej. Dette har altid været rejsens natur, men de nuværende verdensforhold har forstærket dette ubehag til et punkt, hvor en voksende bølge af sjæle føler sig drevet til at opdage den højere vej.

Målet med den anden fase af rejsen er at fjerne personlighedens affald, som har blokeret for sjælens lys og holdt det skjult for bevidstheden. Før det liv, hvor sjælen vågner, ophober individet karmisk gæld, som skal tilbagebetales på vejen tilbage til Livets Kilde, Gud, Skaberen. Derudover har hver eneste af de milliarder af sjæle, der er reinkarneret gennem Jordens udviklingscykluser, været en del af menneskehedens blodplettede kollektive historie.

Arbejdet med at rense den karmiske hovedbog kræver betydeligt åndeligt mod. Men ved afslutningen af selvrenselsesstadiet vil sjælens lys skinne uhindret, og den kærlighed og glæde, der er iboende i det sande selv, vil blive det fundament, hvorpå ens liv leves, og ens åndelige formål opfyldes. For at nå dertil gennemgår den søgende en periode med selvransagelse, hvor der opstår en voksende følelse af ansvar for omstændighederne i ens liv.

Man kan sige, at dette er den mest udfordrende fase på den spirituelle rejse, for den kræver dybtgående selvransagelse, hvilket kan skabe stort personligt ubehag. Sjælens lys, som er blevet klarere, siden den trak sig tilbage fra den materielle verdens illusioner, vender sig nu indad for at afsløre forhindringerne for dens fremkomst. Med tiden vil dette lys gennemtrænge personligheden og skabe et liv, der er solidt forankret i Ånden. Men indtil videre skinner lyset på blokeringer for sjælens fyldigere tilstedeværelse i den søgende persons liv.

Det virkelige arbejde i denne fase af vejen begynder, når personligheden bliver bevidst om sjælens tiltrækningskraft. Fra det tidspunkt, hvor det indre lys begynder at dæmre, er der en stigende bevidsthed om de tanke- og adfærdsmønstre, der har formet den enkeltes liv. I løbet af denne tid, hvor rastløsheden vokser i forhold til etablerede aspekter af livet, kan der være hyppige ændringer i beskæftigelse eller forhold, som vil afsløre personlighedsmønstre, der forbliver konsistente på trods af skiftende omstændigheder. Med udviklingen af selvobservation genkendes nødvendige ændringer i vaner og kvaliteter.

Alle, der betræder denne vej, kommer uundgåeligt ind i det, der er kendt som "den brændende jord", og går gennem renselsens ild. Det, der brændes væk, er enhver tendens til selvished - ethvert selvøgende motiv, der har plaget den enkeltes liv indtil nu. Ordet "plaget" gælder både en indre tilstand af sygdom og den ydre påvirkning af denne sygdom på andre. Enhver tanke og handling, der er drevet af rent selviske motiver, og som ikke tager hensyn til at skade andre, belaster individet, samtidig med at det skader andre liv. Dette er den grundlæggende årsag til karma.

En livskrise bliver en brændende oplevelse, når sjælen er bevidst nok til at erkende de indsigter, der kan uddrages af krisen. Mens den ubevidste personlighed føler sig som offer for livet og fortolker en personlig tragedie som en tilfældig hændelse, et resultat af uheld, begynder den vågnende sjæl at indse, at intet sker tilfældigt. Samtidig går det op for sjælen, at kriser giver mulighed for at fjerne det affald fra personligheden, som blokerer for sjælens lys. Selvmedlidenhed erstattes af en søgen efter at tilegne sig den livslæring, som en bestemt krise tilbyder, og som fremkalder den slags indsigt, der fører til selvtransformation.

De, der træder ind på den brændende jord og villigt lader sig rense af flammernes, vil med tiden blive rensed for enhver impuls til at gøre skade. Ved bevidst at krydse den brændende jord, mens man uddrager den lærdom, som sjælen formidler til personligheden, sætter man den rejsende på vejen til at opnå den ultimative tilstand af renselse, der kulminerer i beherskelse af den

menneskelige tilstand. Det åbner også døren til kontakt med dem, der har opnået denne tilstand af mestring og er trådt ind i Åndens rige.

Under denne overgang til en mere subtil dimension af livet oplever utallige mennesker kontakt med væsener på de indre planer. Men meget af det, de modtager, vil uvægerligt være forvrænget, indtil de passerer gennem den ild, der renses. Faren ved dette stadie kaldes almindeligvis "psykismens glamour". Modtagne budskaber eller billeder menes at komme fra væsener på et højere bevidsthedsplan og anses derfor for at være ufejlbarlige indikatorer for sandhed eller vejledning. Faktisk vil sådanne budskaber ofte være forvrængede projektioner fra det astrale plan - følelsernes plan.

Så længe motivet for en sådan kommunikation er besmittet af personlige ønsker eller ambitioner, vil budskaberne være upålidelige. De vil helt sikkert ikke stamme fra medlemmer af det næste højere rige på vores jord - riget af fuldkomne menneskesjæle kendt som det Åndelige Hierarki. Budskaber fra dette rige vil kun blive sendt til menneskelige sjæle, hvis personligheder er blevet renses af renselsens flammer til det punkt, hvor uselvskhed og harmløshed er ufejlbarlig.

Denne fase af rejsen er afgørende for menneskeheds fremtid og udgør den næste grænse for sjæle, der er i spidsen med den bevidste evolution. Den baner vejen for kommunikation og samarbejde mellem de menneskelige og åndelige verdener på Jorden - det forhold, der vil føde en ny verden. Begivenheder, der nu finder sted over hele kloden, kan ses som en hjælp til denne proces. Flammende brande kan for eksempel ses som renselsens flammer, der tjener til at befri menneskeheden for identifikation med materiens rige - det rige, hvor egoisme næres af illusionen om adskillelse. Afsløringen af menneskelig egoisme og grådighed som hovedårsagerne til planetens ødelæggelse frigør mange sjæle fra denne illusion og driver dem til at søge efter en større virkelighed.

VI. Metamorfose

Når det højere selv er vågnet, bliver individet i stigende grad drevet til at finde sit sande hjem – livets guddommelige kilde. Denne indre drivkraft motiverer personligheden til at rense og udvikle de nødvendige discipliner på vejen tilbage. Efterhånden som engagementet i at forfølge søgningen bliver stærkere, bliver guddommelighedens gnist klarere. Lyset intensiveres, indtil det bliver et fyrtårn, der leder den søgende videre.

En afgørende fase på rejsen begynder, når sindet absorberer sjælens klare lys tilstrækkeligt til at kunne dominere astrallegemet, følelsernes legeme. Før opvågningen er mennesket i høj grad styret af stærke ubevidste kræfter, der udgør personligheden: fysiske instinkter, følelsesmæssige vanemønstre og krystalliserede mentale opfattelser. Tilsammen danner de personlighedens maske, som skjuler den guddommelige sjæl, indtil masken opløses, og menneskets centrale sol, som i vid udstrækning har været skjult siden tidernes morgen, afsløres fuldt ud.

Bevidsthedsudviklingen, der resulterer i transformation og transfiguration, varer hele livet. Indtil mestringsstadiet, hvor det fuldkomne menneske ikke længere har brug for en fysisk krop, vil den fremadskridende sjæl i stigende grad bruge sin persona som et redskab til at sprede lys i verden. Men først skal indholdet af de lavere legemer omdannes til et værdigt instrument.

Den metamorfose, der finder sted på vejen til oplysning, er blevet kaldt Det Store Arbejde. Dette arbejde begynder med at fjerne de groveste personlighedsmæssige blokeringer for sjælens lys. Før vejen for alvor begynder, skal den fysiske krops instinktive drifter tøjles. Der træffes et valg mellem at tilfredsstille kødets sult eller sjælens sult efter sandhedens lys. De energier, der bruges på at tilfredsstille trangen til fysiske fornøjelser, skal transmutteres og omdirigeres til en søgen efter at opdage og udføre det højere formål med en persons eksistens.

Når de fysiske instinkter er blevet forfinet, bliver aspiranten opmærksom på behovet for at gøre det samme med hensyn til den emotionelle legeme. Kraftige følelser, der får lov til at opsluge personligheden, hæmmer både den mentale klarhed og sjælens lys. Men på det tidspunkt, hvor aspiranten bevidst begynder at forfølge vejen, er sjælen allerede i gang med at give sit lys. I overlappende cyklusser af tid og erfaring sætter sjælen gang i den åndelige alkymi, der forvandler indholdet i de fysiske, emotionelle og mentale legemer.

Mange, der læser denne korte oversigt over vejens stadier, vil kæmpe sig igennem en af disse udviklingsfaser. Det er især i følelsernes verden, at nogle af de største udfordringer på vejen finder sted, og hvor der som følge heraf er hyppige tilfælde af tilbageskridt til inert. På dette tidspunkt på vejen har sjælen imidlertid gjort sin tilstedeværelse mærkbar og vil styre livet på en sådan måde, at individet uundgåeligt vil genoptage rejsen.

En vigtig nøgle til at transformere den emotionelle legeme er at afdække rødderne til de ubevidste mønstre. Enhver stærk negativ følelse - vrede, had, frygt, rædsel, depression eller angst - har sin oprindelse i tidligere karmiske situationer, hvis rester hænger i nutiden. Enhver sjæl, der når dette stadie på vejen, vil have mødt reinkarnationens virkelighed, men muligvis kun på idéplanet. Der kommer et tidspunkt, hvor man er tvunget til at kæmpe med oprindelsen af ubevidste kræfter, der opstår gentagne gange og bliver hindringer for åndelig fremgang.

Jo mere oprigtigt den søgende behandler sådanne spørgsmål og beder om vejledning, jo mere tilgængelig er strømmen af lys fra sjælen og fra Sjælenes Rige. Flygtige dybe indtryk af intuitiv karakter erstattes af erkendelsen af, at en større kilde af lys er tilgængelig, når den indre kanal er befriet for skrammel og skidt. Efterhånden som strømmen af lys tager til, bliver sindet bevidst om tilstedeværelsen af det sande selv som en guide på den højere vej.

Når sjælens øje først begynder at se - fra det højere, bredere, mere inkluderende udsigtspunkt - ser det ud på verden. Det opfatter, hvad der er galt med materialistiske systemer og strukturer, og hvad der skal ændres for at skabe en mere retfærdig og ligeværdig verden. Først senere går det op for

den, at der også er brug for indre forandringer for at opfylde formålet med sjælens inkarnation og bringe lys ind i verden.

Gennem undervisning fra oplyste kilder og udvikling af spirituelle discipliner bliver man mere og mere klar over behovet for indre forandring. Aspirantens blik vender sig derefter mod det indre liv, hvilket giver anledning til Observatøren - et udtryk for sjælens evne til at se med løsrivelse og lidenskabsløshed. Når man har fået fodfæste på opstigningsvej, og følelserne er stabiliseret, kan sjælens søgelys trygt vendes mod forhindringer for dens større lys.

At nå frem til en tilstand af åbenhed over for sandheden om sig selv repræsenterer en vigtig milepæl på rejsen. Den søgende, der når så langt, er ikke længere en åndelig aspirant, men en discipel, der er engageret i at nå målet til det punkt, hvor de mest udfordrende discipliner villigt påtages. At vende sjælens lys mod blokeringer af dette lys, som skyldes indgroede personlighedsmæssige forhindringer, er en modig handling, der skiller "fårene fra bukkene" på den stejle vej mod opstigning.

Åbenheden over for den objektive sandhed om personligheden, ledsaget af en forpligtelse til at eliminere negative mønstre, er et signal til medlemmerne af det åndelige Hierarki, menneskehedens guider, om, at den individuelle sjæl er parat til at modtage en intensivering af lyset. Når selvrensningen er i gang, og der er etableret en parathed til større lys, kommer den indviede discipel i resonans med væsener i Åndens rige, som vil hjælpe med at guide disciplens skridt fra dette punkt og frem.

Følelsesmæssige mønstre er ekstremt vanskelige at bryde. Deres indflydelse forbliver indtil de højere stadier af vejen, men gennem udøvelse af vilje kommer de i stigende grad under sindets kontrol. Livet vil fortsat byde på muligheder for vækst gennem prøvelser og test på det ene eller det andet område, men sådanne test kan nu skelnes i sjælens lys, og deres betydning forstærkes af glimt af indsigt fra åndelige lærere og vejledere. Hver gang man opnår en dybere forståelse ved at iagttage livets omskiftelser med afstand og lidenskabsløshed - gennem det sande selvs øje - svækkes de mønstrede

følelsesmæssige reaktioners greb. Transformation opstår, når situationer, der normalt opleves som kriser, bliver sjælens læringsgrundlag: muligheder for en større indstrømning af åndeligt lys.

VII. Døråbning til et højere Rige

Efterhånden som den brændende jord gør sit arbejde, og personlighedens affald bliver til aske, erstattes det i disciplens liv af et voksende felt af visdom, der er udvundet af erfaring. Den gradvist forfinede personlighed bliver et værdigt instrument for det Selv, der har skabt rejsen til dette punkt af befrielse. Det, der begyndte som en svag gnist i tidens tåger, udvikler sig gennem utallige evolutionscyklusser til en stabil flamme, der kan lyse vejen for andre.

Dette er det øjeblik, hvor sjælen anerkendes som en legemliggørelse af Kristusbevidstheden. Indtil videre registrerer den observerende sjæl på hvert trin af rejsen trinvis tegn på bevidsthedens forvandling: hjertets åbning for at omfavne mere af livet, en stigende villighed til at ofre personlige ønsker og ambitioner for et højere gode, en erkendelse af en voksende nærhed til åndens rige. Der kommer et tidspunkt, hvor dette fremskridt bliver eksternaliseret - sjælens udstråling, det højere selv, bliver synlig for verden.

Mesteren Jesus i Palæstina udstrålede en kvalitet af åndelig kærlighed og visdom, der umiskendeligt var af guddommelig oprindelse, sammen med den overnaturlige evne til at helbrede og genoprette velbefindendet hos dem, der henvendte sig til ham, plus modet til at stå i Sandheden som en ildsøjle. Efterhånden som sjælen gennemtrænger sit ydre medium og bryder frem i sit eget lys, begynder refleksioner af disse kvaliteter at dukke op. Umiskendelige udtryk for visdom og kærlighed, der kan genkendes af andre, kendetegner den discipel, der er ved at blive indviet i det åndelige Hierarki.

Sådanne personer har beviseligt bygget den indre bevidsthedsbro fra det menneskelige rige til det åndelige med hjælp fra de ældste i det højere rige. Den såkaldte "lysbro" er en levende strøm af elektrisk energi, der flyder fra den ene part til den anden og skaber en usynlig kommunikationslinje. At etablere strømmen mellem disse forskellige bevidsthedsniveauer kræver justeringer på begge sider af broen. Det mindre udviklede væsen skal være i

stand til at hæve vibrationsfrekvensen i sit æteriske lyslegeme, og det mere udviklede væsen skal midlertidigt sænke sin vibrationsfrekvens for at finde en stabil mødeplads.

Udtrykket "vibrationsfrekvens" er blevet en del af ordforrådet hos nutidens søgende mennesker sammen med ordet "resonans". Den almindelige brug af disse ord afspejler en spirende bevidsthed om livets subtile dimensioner. Alligevel er forholdet mellem bevidsthed og vibrationsfrekvens stadig et mysterium. Udtrykket "frekvens" stammer fra den fysiske videnskab, hvor elektricitet måles ved de ampere, den viser - de energimængder, der passerer gennem en elektrisk strøm. I den fysiske videnskab antages det, at elektrisk energi strømmer fra en fysisk kilde. I åndsvidenskaben er det underforstået, at kilden er af guddommelig oprindelse.

En strøms natur er bevægelse og flow; energi flyder fra et punkt til et andet. Når det gælder elektricitet, kan strømmen reguleres ved at hæve eller sænke spændingen eller effekten fra en hastighed til en anden. Når elektricitet tager form af lyd, frigiver den vibrationer, som er hørbare. Lydvibrationerne kan høres over et bredt spektrum fra de blødeste til de højeste toner. Den følsomme musiklytter kan faktisk mærke forskellen i lyd, der vibrerer i vævet i den fysiske krop, hvor lave og høje toner giver forskellige fornemmelser.

Sådan er det også med åndeligt lys. Når aspiranten bliver en indviet discipel, åbner der sig en dør til det næste rige i livet på jorden, hvor Visdommens Mestre bor. Det, der åbner døren, er kvaliteten af det lys, som disciplen udstråler. Sjælens lys tiltrækker opmærksomheden fra et oplyst væsen i det åndelige Hierarki, når lysets klarhed indikerer disciplens evne til at forblive på den smalle, knivskarpe vej uanset sværhedsgraden af de uundgåelige test og prøvelser. Et sådant menneske bliver kandidat til at træde ind i det højere rige, og der spares ikke noget for at opnå dette.

Det vigtigste middel til interaktion mellem medlemmer af de åndelige og menneskelige riger er telepati. Afsenderen af telepatiske indtryk, der bor i et usynligt rige, skal udvikle midler til at kommunikere med en person, der lever i den materielle, fysiske verden. Det er her, arbejdet med at opnå resonans

begynder. Afsenderen i Lysets Hierarki vil hjælpe modtageren med at gå vejen til det punkt, hvor resonante vibrationsfrekvenser vil gøre modtageren i stand til at høre de budskaber, der sendes, korrekt.

Det kan tage mange liv for et menneske at opnå denne grad af resonans. Aspiranten, den der stræber efter at opdage en højere sandhed, kastes ind i en verden af ukendte begreber og praksisser, der er rettet mod usynlige realiteter, og hvis anvendelse kræver flid og disciplin. Disciplen, den, der bevidst beslutter sig for at vie sit liv til vejen tilbage, engagerer sig i en proces, der fortsætter indtil det øjeblik, hvor gløden fra sjælens lys er stærk nok til at tiltrække en lærer og guide fra de højere riger.

Vi kan sammenligne denne proces med det, der sker i livet for et barn, der viser usædvanligt lovende evner som musiker. I starten vil et sådant barn sandsynligvis tage musiktimer hos en person i det lokale nabolag. Efterhånden som eleven gør fremskridt, og potentialet afsløres, vil forældre eller værger måske lede efter en lærer af højere kaliber, som bor længere væk. Den elev, der ønsker at blive professionel musiker og forpligter sig til det mål, vil villigt følge de nødvendige discipliner. Efterhånden som den musikalske kapacitet øges, finder man en lærer, der kan hjælpe med at polere talentet til et niveau, hvor man mestrer det og er klar til at optræde på en koncertscene.

Den søgende bevæger sig ligeledes gennem stadier af vækst for at afsløre sjælens iboende kapacitet. I begyndelsen afhænger det af den personlige motivation at opdage en pålidelig kilde til højere sandhed og anvende denne sandhed i livet. Den skrider frem med vedholdenhed i udviklingen af regelmæssig praksis og disciplin og en bevidst vilje til at rense det ydre legeme og dermed omdanne den brændende jords lidelse til en mark, hvor visdommens lys kan skinne.

Men lige fra starten af søgen efter lys hinsides den konkrete verdens grænser, begynder det højere selv at gøre sin tilstedeværelse gældende. Dette længe slumrende aspekt af selvet begynder at "tale" til personligheden og lede dens skridt mod større lys gennem tavse stikord og tegn, selvom kilden til denne

vejledning ikke erkendes bevidst. Individet vil tænke i termer af at få gode ideer og opleve hjælpsomme møder "ud af det blå".

Trin for trin, på forskellige måder, lærer den opvågnende sjæl at erkende eksistensen af højere verdener. En af de mest dramatiske af disse måder er forekomsten af synkroniciteter - tilsyneladende tilfældigheder, der kun har betydning for den enkelte. Noget dukker synligt op i den ydre verden, som afspejler en idé eller tanke i personens sind. I nyere tid er det blevet mere almindeligt, at folk genkender disse meningsfulde sammentræf og fornemmer, at en velvillig kraft står bag dem. Fænomenet synkronicitet er en måde, hvorpå den menneskelige bevidsthed bliver gjort opmærksom på de mystiske subtile kræfter, der styrer universet.

Gennem sådanne oplevelser, der forekommer på en uendelig række måder og former, lærer sjælen at være opmærksom på subtile tegn og symboler, der dukker op på uigennemskuelige måder. Der sker en begivenhed på det fysiske plan, som kun har betydning i et individs indre liv. En passage i en bog dukker op, netop som et spørgsmål om emnet dukker op i den søgende persons sind. Eller, som det gamle ordsprog siger: Læreren dukker op, når eleven er klar. Sådanne oplevelser kan i første omgang opfattes som tilfældige, men ved nærmere eftersyn vil den enkelte opdage, at der er tale om mystiske højere kræfter, som henleder sjælens opmærksomhed på de indre verdener.

Når tiden er inde, og vejen fortsætter med at udfolde sig gennem stabil forpligtelse i at finde og legemliggøre lyset, vil de indre Lærere give sig til kende. Deres tilsynekomst for en discipel er en anerkendelse fra disse højere væseners side af den enkeltes fremskridt på vejen. Det intensiverende lys i den enkeltes sjæl tiltrækker et større lys i form af lærere, der vil guide disciplen gennem de højere stadier på vejen, der fører til beherskelse af den menneskelige tilstand.

Åndelig telepati, som gør dette muligt, opstår ved synkronisering af vibrerende frekvenser mellem en discipel og en Vidskommens Mester. Medlemmer af det åndelige Hierarki har ansvaret for forskellige aspekter af evolutionsplanen og er altid på udkig efter disciple, der har evnen til at

samarbejde om at udføre et aspekt af planen. Substansen i den mekanisme, der gør denne kommunikation mulig, er lys.

Lys bæres af bølger med forskellige frekvenser, som sættes i bevægelse af specifikke vibrationer. Sollys har sin egen frekvens, og det samme har lyset fra en elektrisk pære. Solens lys er drevet af stærkt ladede energier, der passerer gennem dens stråler. Lyset fra en elektrisk pære oplades af strømme, der passerer gennem en ledning, når der tændes for en kontakt. Disse former for lys er synlige for mennesker, men lysspektret fortsætter ind i områder af subtilitet og raffinement, som er usynlige og ukendte for menneskeracen.

I disse højere riger udløses bølger eller strømme af lys af den bevidste tankes vibrerende kraft. Når der etableres telepatisk forbindelse mellem en mester i det åndelige rige og en discipel i det menneskelige rige, bliver tanker, som mesteren har ladet med subtil energi og substans, sendt til disciple, der er parate til at modtage dem. Denne kommunikationsmetode er kendt som åndeligt indtryk: Information indprentes i menneskers sind af guddommeliggjorte væsener.

Det, der gør dette muligt, er, at alt, hvad der findes i vores verden, er en manifestation af bevidsthed og energi. Lys er en form for energi, der trænger ind i flere dimensioner af Jordens liv, indtil det blokeres af formens tæthed. Det, der sker på den åndelige vej, er en højnelse af vibrationerne i den menneskelige form, så den i stigende grad bliver gennemtrængelig for lys af større forfinelse.

Sjælen, selve bevidstheden, kan ikke skinne sit lys gennem en tæt form. Men når det højere selv vågner og bevæger sig i forgrunden af individets bevidsthed, fremtvinger dets tilstedeværelse ændringer i personlighedens liv, som tillader det at komme mere til udtryk. Sjælens voksende lys transmutterer substansen af atomer og celler i den fysiske krop og gør chakraerne i den vitale æteriske krop mere følsomme over for forfinede udtryk af lyd, lys og farve.

Denne øgede sensitivitet reducerer barriererne til Jordens mere subtile riger,
hvor menneskeheden fremtid ligger.

VIII. Guddommelig Kærlighed

Når sjælens lys bliver strålende nok til at gennemtrænge personligheden, begynder et nyt stadie på vejen at udfolde sig. Som det fremgår af den tidløse visdomslære, er dette det stadie, hvor en individuel sjæl får lov til at træde ind i sjælenes rige. Disse individer er disciple, der er nået langt ud over almindelig menneskelig bevidsthed. De har indset det åndelige formål med deres eksistens og har dedikeret deres liv til at opfylde dette formål.

Det, der gør disciplen i stand til at nå dette stadie, er oplevelsen af ren åndelig kærlighed - den kærlighed, der udstråler fra væsener, som har transcenderet alle bindinger til livet i de tre verdener (den fysiske, følelsesmæssige og mentale), og er nået til en tilstand af uselvished, der er så ren, at Guds kærlighed strømmer uhindret igennem dem. Denne kærlighed begynder at strømme ud, så snart en discipels lys tiltrækker opmærksomheden fra en fuldkommen menneskesjæl i åndens rige.

I begyndelsen strømmer denne guddommelige kærlighed blidt og ubemærket, mens disciplen vænner sig til den nye verden af energi. Med tiden øges energistrømmens kraft, efterhånden som den erkendes. Det er denne kærlighed, der holder den enkelte fast på den gradvist stejlere og hårdere vej gennem tider, hvor modløsheden er dyb, og viljen til at fortsætte svigter. Det er denne kærlighed, der stille fylder disciplens hjerte, når en følelse af isolation skygger for vejen frem.

Fra tidspunktet for opvågningen til det højere selv er der ydre tegn på strømmen af åndelig kærlighed, selvom den anerkendes som sådan. En spontan healing, et uventet lykketræf eller en ekstraordinær synkronicitet ses som enkeltstående begivenheder, der er relateret til god karma eller skæbne. Personer, der bliver mere sensitive over for eksistensen af højere kræfter, vil begynde at forstå, at "højere hænder" er involveret i at skabe sådanne positive vendinger af skæbnen.

Lige fra starten af rejsen påvirker usynlige kræfter den søgende på måder, der har til formål at skabe bevidsthed om den levende virkelighed i det åndelige rige. Men ligesom den uvidende aspirant tror, at geniale ideer, der pludselig lander i deres sind, er deres egne, uvidende om den subtile proces med mental påvirkning fra åndelige guider, så antages det ofte, at et simpelt lykketræf er årsagen til deres held.

Faktum er, at denne planets indre styrelse, hierarkiet af kærlighed og visdom, som styrer Jordens udvikling, altid er på vagt for sjæle af den kaliber, der er nødvendig for at genopfylde dens rækker. Dette legeme af store sjæle er aldrig statisk. Ligesom mennesker udvikler sig til stadigt højere bevidsthedsniveauer, gør medlemmerne af det åndelige hierarki det også. De findes langs et vertikalt spektrum, der kan sammenlignes med en stige eller en pyramide. De, der er tættest på toppen, fordi de har akkumuleret den højeste grad af illumination, får valget om at bevæge sig fremad - enten til højere rækker i forbindelse med Jordens evolution eller til andre planetariske eller kosmiske liv.

Det betyder, at der altid er åbninger i det åndelige Hierarki, riget af "færdiguddannede mennesker", som venter på at blive udfyldt af disciple og indviede, der er i gang med at mestre og transcendere den menneskelige tilstand. Samtidig har Hierarkiet et kontinuerligt behov for legemliggjorte disciple og indviede til at implementere aspekter af Planen på Jordens ydre plan. Når nye "kandidater" bliver identificeret, bliver de hjulpet på vej på utallige måder.

Den kærlighed, der strømmer ud fra Hierarkiet til aspiranter og dedikerede disciple, antager mange former. I de tidlige stadier af vejen manifesteres den ofte gennem den slags synlige, fysiske begivenheder, der allerede er nævnt - dramatiske oplevelser, som den søgende i første omgang vil henføre til miraklernes rige. Sådanne oplevelser efterlader uudslettelige indtryk, forårsager en revision af tidligere opfattelser af virkeligheden og trækker aspiranten fremad på vejen.

I senere stadier, når sjælen bevidst begynder at registrere, at kilden til sådanne hændelser ligger i subtile riger, fornemmes kærligheden fra åndelige vejledere og lærere indadtil. Vejledning kan komme i form af subtile anvisninger om at deltage i begivenheder, hvor der dannes relationer, som påvirker rejsen. Et møde mellem beslægtede sjæle, som på mystisk vis er "arrangeret", skaber et inspirerende kunstværk, musik eller litteratur. Man modtager vejledningen ved en skillevej, hvor det forkerte valg ville have haft katastrofale konsekvenser.

Det er i tilbageblik, når sjælen gennemgår vendepunkter i livet, der førte til dens nuværende plads på vejen, at kærligheden bag disse subtile anvisninger værdsættes mest. På det tidspunkt, hvor sådanne indre skub opstår, kan de fornemmes som en del af et velgørende design, der bevæger dem mod opfyldelsen af et formål, uden at de bliver klart forstået. Selv når puf i en bestemt retning ser ud til at være blindgyder eller forkerte veje, vil de, når man senere forstår, at de kommer fra de Ældste på de indre planer, forstå, at de har tjent et formål på opstigningens vej.

Der kommer et tidspunkt, hvor personlighedens affald er brændt tilstrækkeligt væk til at afsløre en sjæl, der lever i sit eget lys, under sin egen autoritet, ikke længere påvirket af forventningerne fra andre, der befinder sig i materiens verden. Dette er det øjeblik, hvor guddommelighedens kærlighed opleves mere direkte. Et dynamisk telepatisk forhold dannes med en Mester eller med indviede, der er tæt involveret i en Mesters arbejde, hvorigennem åndelig kærlighed strømmer frit og mærkbart. Gennem direkte erfaring erkendes det, at Guds natur er kærlighed, og at universet er betinget og gennemtrængt af et gyldent net af guddommelig kærlighed - den kraft, der binder livsformer sammen til en udelelig helhed, som synes adskilte.

Før dette stadie mod højere sandhed vil aspiranten opleve øjeblikke af glæde og muligvis øjeblikke af lyksalighed - den ekstase, der opstår, når man indser sjælens sande natur og dens evne til at berøre guddommelighed i det åndelige rige og i andre menneskers sjæle. På dette senere stadie bliver disse øjeblikke til en stabil tilstand af væren. Den glæde, der tilhører det sande selv, og som

opleves gennem fællesskab med naturens vidundere og kærlige, beslægtede sjæle, bliver til lyksalighed, der opstår fra en uophørlig bevidsthed om den kærlighed, der gennemtrænger hele universet. Denne guddommelige kærlighed er evolutionens usynlige motor, der fører alle liv på alle stadier af bevidsthed mod en højere, større virkelighed.

Den inkarnerede sjæl, der er indviet i det åndelige Hierarki, bliver bærer af det lys, der kendetegner denne sfære af oplyste væsener. Inden for denne sfære er der ingen forhindringer for den kærlighed, der udgår fra den planetariske Logos, Herren over vores Jord, og Hans udsendinge. De, der bor der, er modtagere og sendere af ren åndelig kærlighed - til og fra hinanden og til mennesker, der vågner op til deres indre guddommelighed. Vejen ind i denne dimension af Jordens liv har været omgærdet af hemmelighedskræmmeri indtil nu, hvor menneskehedens kollektive opvågnen forbereder mange sjæle på dette spring i evolutionen. Som forberedelse i æoner bliver det accelereret af de kosmiske og planetariske kræfter, der indleder den nye æra.

IX. Guddommelig Lov

Opfyldelsen af den guddommelige lov i den menneskelige evolution frembringer "retfærdige mænd og kvinder, der er gjort fuldkomne". Det er individer, der har mestret lektionerne i det menneskelige rige og er avanceret ind i det åndelige rige. Efter at have opfyldt de karmiske forpligtelser, som loven om årsag og virkning foreskriver, og efter at have opnået den illumination, der følger med renselsen af motiver, har de ingen anden hensigt med livet end at tjene den guddommelige plan.

Forud for dette kulminerende punkt på vejen bevæger den inkarnerede indviede sig gennem voksende niveauer af læring og præstation. Bevidstheden vokser gennem yderligere forfinelse af vision og indsigt, plus kurskorrektioner, når det er nødvendigt. En tidlig indviet i Åndens rige kan være en pålidelig samarbejdspartner på et aspekt af Planen, men alligevel ikke være helt fri for karmiske forpligtelser. Med jævne mellemrum, når omstændighederne udløser gamle følelsesmæssige og mentale mønstre, vil karmiske rester dukke op til overfladen som muligheder for yderligere renselse og større eksponering af det sande selv.

På dette avancerede stadie af rejsen foretages personlighedsjusteringer uden selvbebrejdelser, selvfornægtelse, skyld eller skam. Når man er fast identificeret med det højere selv og bevidst lever i den aura af kærlighed, der udstråler fra Sjælenes Rige, bliver sådanne følelser efterladt sammen med den gamle personligheds kasserede skal. Den sammensmeltning af energier, der sker, når en person bevidst træder ind i Sjælenes Rige, sikrer en strøm af guddommelig kærlighed, der er pålidelig, ligesom et elsket barn kan stole på den stadige strøm af forældrekærlighed. Når den personlige fortid er forløst og renses for følelser af anger, er disciplen frigjort til at træde længere ind i Hierarkiets rækker.

På transformationens vej bliver betydningen af "lov" også transformeret. Efter at have levet under styring af menneskelige love, som ofte er vilkårlige eller

designet til at tjene de magtfulde, kommer den indviede i en højere dimension af virkeligheden til at værdsætte kraften i åndelige love om at transformere selvet. At lære at overholde disse love er i begyndelsen ubehageligt for personligheden, men med tiden opstår der en følelse af taknemmelighed over den befrielse, de medfører. Ved at tilpasse sig disse ufravigelige love bliver det lavere selv underordnet det højere selv, og den menneskelige tilstands lidelser ophører.

Generelt har de søgende ingen bevidst erindring om de omstændigheder, der skabte den karmiske gæld, som fortsætter ind i det nuværende liv. Man kan kun gisne om årsagerne baseret på de forhold, man har været udsat for i det nuværende liv. En nyttig antagelse er, at de nuværende forhold på en eller anden måde afspejler det, der skete før, bortset fra at "skoen er på den anden fod". På de højere stadier af vejen, når sjælens identitet er sikker nok til at bære den nød, der måtte opstå i mødet med fakta om ens karmiske historie, vil omstændighederne ofte bringe de faktorer frem i lyset, som skabte den gæld, der til sidst forfalder. Dette er chancen for den ultimative forfinelse af karakteren, som fører til fuldkommenhed.

Det meste af menneskeheden er blind for, at et liv i illusorisk frihed fra begrænsninger, hvor man ikke er bevidst om at man skader andre, skaber gæld i den "karmiske hovedbog" eller "livets bog", som ledsager sjælen fra et liv til et andet. Men gæld forfalder til sidst. Det er den ufravigelige lov, der driver den menneskelige sjæl fremad. Det er smerten ved de udståede straffe, der til sidst blødgør hjertet og fører den vågnende sjæl ind på opstigningens vej. På et tidspunkt i livet frembringer en krise en grad af lidelse, der får sjælen til at søge efter årsagen til lidelsen og efter dens lindring.

I dagens verden strømmer masser af mennesker til behandlere inden for moderne psykiatri eller psykologi i søgen efter lindring af følelsesmæssig smerte. Sådanne behandlere er dygtige til at identificere destruktive adfærdsmønstre og kaste lys over specifikke områder af psyken, der har brug for helbredelse. De sigter mod at give trøst og opmuntring til personer, der gennemlever akutte kriser, og de er uddannet til at hjælpe patienter i

længerevarende behandling med at ændre selvdestruktiv adfærd. Med sjældne undtagelser vil sådanne behandlere dog mangle evnen til at hjælpe patienter med at finde "den fred, der overgår al forstand".

For den sjæl, der søger visdommens lys til at lindre livets smerte, vil den ultimative kilde til helbredelse blive fundet ved at betræde vejen til åndelig frigørelse. For den person, der først bliver en aspirant til sandheden, dernæst en discipel under vejledning af højere væsener og til sidst en indviet, der træder ind i det åndelige rige, kan årsagen til smerten identificeres i historien om tidligere livstider. Healing kommer ved at acceptere ansvaret for smertefulde livsvilkår og transmutere deres årsager.

En vilje til at sone for de tidligere handlinger, der kan have forårsaget lidelsen, uanset om de er specifikt identificerbare eller ej, er det, der muliggør en konstruktiv passage gennem de brændende grunde og den endelige frigørelse fra et ubevidst personligheds "fængsel". Sjælen bliver frigjort til at bevæge sig ind i en sfære af lys, kærlighed, skønhed og harmoni, hvor hele spektret af ens energi kan bruges til at opløfte menneskeheden og gavne alle levende væsener. Det menneskelige livs ubarmhjertige stress, med gentagne cyklusser af smerte og materielle byrder, bliver lagt bag os.

Frugten af at overholde den guddommelige lov er forvandlingen af et menneske til et åndeligt væsen. Det opnår man ved at acceptere ansvaret for sit liv og underkaste sig de krav på vejen, der giver identifikation med ens højere selv. Denne vej tillader ikke kompromiser. Den kan ikke betrædes, mens man står med en fod i en verden af materiel komfort og sikkerhed. Tværtimod kræver den, at det lavere selv bliver trukket ud af den verden, så det kan blive forvandlet af åndeligt lys. Det forvandlede væsen vender derefter tilbage til verden og bringer oplysning og frigørelse til andre, løfter den menneskelige tilstand, før det bevæger sig helt ind i Åndens rige, hvorfra det vil tjene Planen gennem mere subtile midler.

Uselvisk tjeneste er en kvalitet hos disciplen; tilstanden af uselvskhed er det, den indviede opnår. For enden af den vej, der fører ind i det åndelige rige, eksisterer den selvfølelse ikke længere, der tilhørte personligheden. Den

individuelle bevidsthed er tilbage sammen med de unikke evner, der er blevet forfinet gennem menneskelig erfaring. Men den, der opnår mesterskab, bliver optaget i et fællesskab, hvis fælles mål er at udføre formålet for Herren af denne verden - skaberen af Jordens liv og årsagen til dens evolution. Den individuelle vilje bliver sublimeret til den kollektive vilje til at implementere den guddommelige plan. Det er målet med den guddommelige lov, der er designet til at opnå perfektion af mennesker under den guddommelige kærligheds beskyttelse.

X. Tid til Åbenbaring af Mysterier

I den moderne visdomslære fra det sidste århundrede, som udgår fra det åndelige Hierarki, profeteres det, at der vil blive etableret mysterieskoler i den kommende tidsalder. Disse skoler vil vise sandhedssøgende vejen ind i det åndelige rige og yde hjælp på rejsen. Der blev skrevet relativt lidt om dem i fortiden, da indholdet af disse fremtidige skoler blev anset for at være uden for rækkevidde for datidens esoteriske studerende. Nu, med fremkomsten af nye generationer af søgende og den accelererede bevidsthedensudvidelse i denne overgangsperiode, er det muligt at afsløre mere om formålet med disse akademier, og hvad der undervises i.

Alt i den kommende tidsalder vil afhænge af erkendelsen af, at mennesker er blevet udstyret med et aspekt af guddommelighed, og at dette højere aspekt udvikler når tiden er moden og under de rette omstændigheder. Denne erkendelse vil sprede sig med dannelsen af disse nye skoler og vil vitalisere den nye civilisation og dens kultur. Sjælens livskraft vil blive grundlaget for en ny virkelighed for menneskeheden. Det er dette guddommelige selv, som kan opfatte livets uadskillelighed, der vil skabe samarbejde og bringe fred til verden.

Lærerne på disse skoler vil være medlemmer af Sjælenes Rige, som vil legemliggøre det, den vågnende menneskehed udvikler sig hen imod. Deres udstråling af guddommelig kærlighed og visdom vil fjerne meget af det mysterium, der omgiver vejen. De vil personificere målet - frugten af den besværlige rejse - og samtidig tilbyde vejledning og støtte til dem, der kæmper for at komme videre.

Oplysning vil blive oplevet i og gennem deres nærvær. Skrifter af visdomslære, der er skrevet gennem århundreder, vil blive sammenfattet gennem tilstedeværelsen af væsener, som har mestret denne lære. Mange af dem, der vil udgøre korpset af mesterlærere i disse nye skoler, vil stige ned fra Lysets

Bolig for første gang i tusinder af år for at tjene som forposter for guddommeligt lys, der kommer ind i det menneskelige rige.

Det centrale i deres undervisning vil være den realitet, at alt er energi: at vores univers består af uendelige strømme og bølger af energi, der sættes i bevægelse af bevidstheden, hvad enten det er på godt eller ondt. Efterhånden som sjælsbevidstheden udvides, og mennesker opdager, at de er en uløselig del af et enkelt planetarisk liv, og at deres tanker og handlinger direkte påvirker dette samlede liv, vil verden forandre sig. Denne erkendelse vil stå som skillelinjen mellem fortid og fremtid. Efterhånden som Vandbærerens tidsalder udfolder sig, vil sjælens bevidsthed om essentiel enhed blive garanten for en velgørende verdensorden.

Selv nu er der en voksende erkendelse blandt "lysarbejdere" af, at illusionen om adskillelse har været ansvarlig for uophørlig lidelse inden for alle naturens riger og nu er ansvarlig for ødelæggelsen af Jordens biosfære. Jo længere denne illusion fortsætter, jo større bliver skaden på alle levende væsener. Modgiften til denne illusion er at afsløre den virkelighed, at et enkelt, ubrydeligt net af energi ligger til grund for og vitaliserer hele den synlige verden af form - på denne planet og i kosmos. Dette er grundlaget for den forestilling, som moderne videnskabsfolk er kommet frem til: en sommerfugls vingeslag på den ene side af verden kan mærkes på den anden side.

Det store skift, der nu er på vej, er mere seismisk end forstået af alle undtagen en håndfuld mennesker. Det vil indebære en radikal ændring i opfattelsen: fra kun at se materielle former, som synes at være adskilte, til at se livet inden i formerne - æteriske legemer af lys, som vitaliserer den ydre form og er sjælens sande form. Disse lyslegemer er viklet ind i det subtile net af energi, der omslutter alt liv. En sådan forståelse vil være en central del i pensum på skolerne for højere visdom og vil med tiden blive baggrunden for livet i den nye verden.

Dette skift i perspektiv, som er vævet ind i den guddommelige plan for menneskeheden og Jordens fremtid, vil være motoren i den bevidste evolution i den kommende æra. Når den nye tidsalder nærmer sig, er det en

del af planen, at personer, der er tiltrukket af et liv i ånden, skal få et mere fuldstændigt billede af vejen tilbage til det åndelige rige. Der er én universel vej, hvor søgende af enhver baggrund lærer at transcendere det menneskelige rige og lukke kløften mellem menneskeheden og Sjælenes rige. I det rige bor der væsener, som er i gang med at udarbejde evolutionsplanen og har brug for menneskeligt samarbejde ved dette afgørende vendepunkt.

En stor del af det, der er skrevet i denne lille bog, blev tidligere betragtet som "esoterisk". Det blev med vilje skjult for de fleste menneskers øjne som et middel til at beskytte det, der i sig selv er hellig viden, mod forvrængning og potentielt misbrug. Desuden ville denne viden indtil nu have været uigennemtrængelig for de fleste åndeligt søgende. Nu, hvor forandringens hvirvelstrøm opsluger planeten og fjerner menneskeheden fra sikkerheden i dens gamle fortøjninger, er der en større parathed til at overveje realiteter, som tidligere var ufattelige.

Det er vores dybe håb, at de vigtigste ideer, der formidles på disse sider ???, vil finde frugtbar jord i dette klima af voksende åbenhed over for åndelig sandhed. Alligevel forstår vi, at dette dokument ikke vil blive læst eller forstået af mange. Det er tiltænkt de få, der er de ægte pilgrimme til den nye jord, og som baner vejen for de mange, der vil følge efter, når tiden er moden.

Når vi afslutter denne tekst, påhviler det os, medlemmer af Hierarkiet, at opfordre læserne til at se alt, hvad der sker i verden lige nu - inklusive de mest forfærdelige og afskyelige menneskelige overgreb - som noget, der passer til Verdens Herres formål. som værende i overensstemmelse med Verdens Herres formål. Med denne forståelse er det muligt at se, hvordan ubeskrivelig ondskab kan vendes til noget godt. I lyset af evolutionskræfternes mål kan de forfærdelige scenarier, der dukker op over hele kloden, ses som et wake-up call til menneskeheden. Det er opvågningen af den menneskelige sjæl, der vil bane vejen for fødslen af en ny verden.

I fremtiden vil vi, jeres Ældste, komme endnu tættere på alle, der ønsker at tjene Lysets kræfter i opbygningen af en verden, der fremmer oplomstringen

af menneskehedens sjæl - til gavn for vores Jord. Dette er kernen i den guddommelige plan for den kommende tidsalder, som nu udfolder sig.

